

Posudek vedoucího bakalářské práce

Studijní program: **Politologie**

Studijní obor: **Politologie**

Akademický rok: **2014/2015**

Název práce: **Proměny politické komunikace – případ ČT**

Řešitel: **Barbora Lívancová**

Vedoucí práce: **doc. PhDr. Karel Müller, Ph.D.**

Oponent: **prof. PhDr. Vladimíra Dvořáková, CSc.**

	Hlediska	Stupeň hodnocení
1.	Stupeň splnění cíle práce	3
2.	Logická stavba práce	2
3.	Práce s literaturou, citace	2
4.	Adekvátnost použitých metod	3
5.	Hloubka analýzy ve vztahu k tématu	3
6.	Vlastní přístup k řešení	2
7.	Formální úprava práce	2
8.	Jazyková a stylistická úprava práce	3

Konkrétní připomínky a dotazy k práci:

Předloženou práci hodnotím jako velmi dobrou až dobrou. Celkem vzato, práce je psána kultivovaně, její struktura je logická, poznávací základna přiměřená. Práce jasně vymezuje teoretický aparát, o který se opírá historická i diskursivně empirická analýza práce. Jako skvělé hodnotím to, že Bára zpracovala vlastní diskursivní analýzu, ačkoli mi není úplně jasné její dělení do dvou zmiňovaných období a také její vyhodnocení (viz otázky do diskuse). Problém BP vidím v dosti volném napojení historické části a analýzy depolitizace. Práce pojednává o vývoji mediální krajiny v českých zemích od první světové války až po současnost. V tomto smyslu jde o přehledovou práci pokrývající rozsáhlé období, což se pochopitelně negativně odrazilo na hloubce analýzy. Ačkoli časový záběr je jistě z hlediska ujasňování si historické kontextu vývoje mediální krajiny nepochybným přínosem pro čtenáře, především pak pro autorku samou, historická analýza je celkem povrchním výtahem několika titulů. Určité rysy „horké jehly“ jsou na BP patrné, přece jen se v textu vyskytují chyby a četnější krkolomnosti (především ve slovosledu) a ne zcela šťastné odbočky, které při čtení BP působí rušivě. Přiznám se například, že nerozumím jednomu z hlavních předpokladů BP, že „Analýza je založená na předpokladu, že užívání politické moci v médiích tzv. „připravuje půdu“ pro již politickou komunikaci a její obsah“ (s. 2). Jde o část formulace „užívání politické moci v médiích“. Nebo například celá kapitola 1.3 o politické komunikaci nevhodně vandruje a její struktura je vedená definicemi (politická komunikace jako obor bádání versus mediální praxe). Odborný text by primárně neměl být strukturován dle pojmů (jako skriptum či slovník), a už vůbec ne encyklopedicky. Vadou na kráse je také přílišná četnost poznámek pod čarou, což také ubírá textu na atraktivitě. Nebyl by býval problém poznámky přeskupit do menšího počtu. Nicméně, moje kritika nic nemění na tom, že Bára odvedla solidní práci a splnila podmínka kladené na BP. Do rozpravy navrhuji dvě (a půl) otázky: 1) na straně 17 se píše, že „neopomenutelným prvkem médií první republiky však byla cenzura, která byla v jisté míře zpřísněna oproti poměrům před první světovou válkou“. Mohla by Bára uvést, v čem se situace (ohledně cenzury) za první republiku proti rakouskému období zhoršila? 2) Trend depolitizace vlastně analýza BP nedokazuje, neboť ve zkoumaném období dochází naopak ke zjištění mírného nárůstu politicky relevantního zpravodajství. Bára nicméně normativně hodnotíte naměřené hodnoty jako nedostatečné (s čímž se dá souhlasit) a hovoří poněkud nepřesně o potvrzení trendu depolitizaci. Moje otázka zní: jaké nástroje má podle vás liberální společnost k tomu, aby dokázala trendu depolitizace úspěšně čelit. A ještě úsměvná 2a) na závěr: na rozhraní stran 32 a 33 se píše, že „zajímavostí pak je trend každoročního opakování tří témat reportáží pro datum 15. května – hokejového mistrovství, výsledků maturit a výročí vzniku státu Izrael“. Proč je to zajímavost? Jsou přece maturity, mistrovství ... a co ten Izrael?

Závěr: Bakalářskou práci **doporučuji k obhajobě.**

Navrhovaná výsledná klasifikace práce: **2**

Datum: 08. 06. 2015

doc. PhDr. Karel Müller, Ph.D.
vedoucí práce